

מסורת הש"ס

(א) [קדושין לא. ע"ש], (ב) [מוספת' דפרה פ"ב ה"א], (ג) [שבת כט: וס"ג], (ד) כטהדין פ. תמורה ל:, (ה) תמורה שם [למקן מו:], (ו) [תמורה ל: ע"ש ל"ע ועי' מוס' מנחות נח: ד"ה ואיכא דאמרין], (ז) [גטיל כג: ע"ש], (ח) [זבחים קטו:], (ט) [שמות כה:], י [ויקרא פרשתא ב:], (ס) [ג"ל ערביה], (סא) [נלקמן מט. ובפסחים כ: מ:],

‏

תורה אור השלם

- אבני שהם ואבני מלָאִים לְאֹפֶד וְלִחֹשֶׁן; שמות כ ה
- וְאֲבָנֵי שֹהֵם וְאֲבָנֵי מִלָּאִים לְאֹפֶד וְלִחֹשֶׁן; שמות לה ט
- כָּל צֶאֱן קָדָר יִקְבְּצוּ לָךְ אֵילֵי בְּרִיית יִשְׂרָאֵל וְעֵץ יַעֲזֹר עַל רִצְוֹן מִזְבְּחֵי וּבֵית תַּפְאֲרָתִי אֶפְאֵר; ישעיהו ס ז
- כִּי אָז אֶהְפֹּךְ אֵל עַמִּים שֹׁמֵר בְּרִיתָהּ לְקָרֵא בְּלִם בְּשֵׁם יי' לְעִבְדוֹ שְׂכָם אֶתֶד; צפניה ג ט
- וְאִמְרוּ מִשָּׁה בַּם אֶתֶּה תִּתֵּן בְּיָדֶנּוּ וְיָבִיחַ וְעִלּוֹת וְעֲשִׂינוּ לַיהוָה; שמות יח כה
- וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מִשָּׁה עֶלְיָה וְחֻבְחָיִים לְאֵלֹהִים וְיָבֵא אֶתְהֵן וְכָל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבְל לָחֵם עִם חֹתֵן מִשָּׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים; שמות יח יב

‏

הגהות הב"ח

- (א) גפ' תרמי אית ליה אית ליה (ב) ליה (ג) תוס' ד"ה ואבני וכו' דהדר ערביה דבאבני:

‏

לעזי רש"י

פורק"א. אכסדרה.

‏

מוסף רש"י

בששים רבוא שבר.
היה משתכר בה ששים ריטוא דינרי זיב (קדושין לזא).
תחת מראשותיו של אביו.
הוא יסן (שם).
משם ראייה.
בתמיה (סוכה כח).
וולד הנוגחות אסורה.
בהקרינה כגון שנגמה על פי עד אחד או על פי הנעלים דמתפאר לנגוה ולא להדיעו (סנהדרין פ. ע"י).
כל הפסולין לגבי מזבח.
כגון מוקצה ועבד (קדשן סו:).
כל צאן קדר.
קדר ישמעאל, וכתיב יעזר על עיני מנחם, אלמלא בשאר קרננות נמי שרי (עירוב כב:).

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

בששים ריטוא שבר. ששים ריטוא דינר היו רוזין ליתן לו ריוח:

לא זיערו. להקילו משנתו: אבני שהם הפסיק הענין. מדלא

כתיב ואבני שהם דכתיב בכולהו וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ועורות ?) הפסיק הענין ולא קאי אויסקו: והא ואבני מלואים כפיז

דהדר ערבינהו. למילתא קמייתא

וליתסרו: ועוד הא קסני. עלה

דהיא דר"א: לשנה הבאה נולדה

כו'. אלמלא לית ליה קיסה לר"א:

סגרי ישראל. סרסור ישראל לקסה

משלו מן העובד כוכבים לעלמו

וחזר ומכרה לנצור: ור"א לא

חייש לרביעה. לשילא פרכינן דתני

[כג:] **טעמא דר"א** משוס קיסה: **ודמא**

שמו. זהו הנוכר למעלה [שם]: **איס ליה**

קיסה. וזעינן תגרי וחייש לרביעה

וזעינן שימור: ולד נוגחם. פרה

שנגמה ישראל כשהיא מעוברת ומת

ולדה פסול לקרנן: דהיא וולדה

נגחוסו. ונוגח שנגח בעד אחד או

ע"פ הדעלים שהודו מעלמן ואין

עדים דדבר אינו נסקל ואמרין

בתורת כהנים׃ מן האלן להוילא את

המוקצה ומן האלן וי"ו ימירה

להוילא את הנוגח: משעה שנוירה.

במעי אמה. לקמן מפרש מנא ידעי

דהאי ולד אדום הוא: ולדוסינן

מוסרין. אותן שנמעצרו בהן אחרי

כן: מחלוקם. דר"א ורצנ כשנרצעו

כשהן מוקדשין וצמסקת תמורה [נ:]

מפרש טעמא דר"א משוס דבזיא

מילתא: שפי שערוס פוסלות בה.

שחורות או לננות: ומ"ש דידהו.

דאולי ישראל ועצדי לנכרי נעבד

הא מלתא בבהמת ישראל: במוחוקם.

מין משפחות פרות היו לו לדמא

בן נמינא מוחוקות לילד ולדות

אדומין בהעצרת כוס: **אקילעא**.

פורק"א לפני הטרקלין: **וכן היה**

ר"א כו'. משוס דחייש לרביעה:

גרויס. מעלמן נגדרין להתגייך אע"פ

שאין מקבלין אותן: מעצודם כוכבים

הדיי כסו. דכתיב לקרוא כולם

בשם ה' [פנתיא ג] אלל מרביעה לא הדרי:

וסרווייהו אמרי. ר' אמי ורבי יצחק

נפתח. צין דרב פפא לרב זביד

איכא טובא דרב פפא מתני פתח

חד פתח אידך וממני מאי קראה

ברב יוסף ואתפסתא דדלמא מעבודת

כוכבים הוא דהדרו מתני לה בצזי:

שם אחד. משמע אין חילוק בעובדיו

ישראל והאומות מהא עבודתן שזה

ככל מצותיו: גם אסה פסן.

תיקשי לר"א: סיניא למ"ד. פלוגמא

דבני רבי חייא ורבי יהושע בן לוי

בפ' בתרא דשמיטת קדשים [זבחים קטו:]

דמי

לעתיד לבא אמר רב יוסף מאי קרא

יגו' אמר ליה אביי ודלמא מעבודת

כוכבים הוא דהדור בהו אמר ליה רב

יוסף לעברדו שכם אחד כתיב רב פפא

מתני הכי ורב זביד מתני הכי ותרווייהו

אמרי וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל

הקרבנות ותרווייהו אמרי ומאי אותיבו

ליה חברוהי לרבי אליעזר כל צאן קדר

יקבצו לך וגו' אמר רבי אליעזר

עבודה זרה

בר.

ואבני מלואים כתיב דהדר ערביה. לפ"ה משמע דזה הפסוק

צויקחו לי תרומה ומתחלה היה דוחה אבני שהם הפסיק

הענין והדר מקשה והא ואבני מלואים כתיב דהדר ערביה שגם

אבני שהם נקרא בהם ויקחו ומימה דלטו בתר דכתיב אבני שהם

להפסיק הענין לא יכתוב שום וי"ו

בפסוקים ועוד קשה אי חשבי עירוב

מקראות בבי האי גוינא א"כ פ"ק

דשבועות (דף י.) דתנן ר"מ אומר

כל השעירים כפרתן שזה ומפיק ליה

בגמרא מדכתיב ושעיר ופריך עזרת

ויוה"כ דלא כתיב זהו ושעיר מאי

איכא למימר ומאי פריך הא כיון

דצוקות דבתריה כתיב ושעיר נמי

הדר ערביה לכן נראה דהאי מעשה

דדמא בן נמינא לאו באבני שהם

הוא אללא באבני חששן ואע"ג דאמר

בגמרא צקשו ממנו אבנים לאפוד קרי

י"ל כיון שחשן מחובר לאפוד קרי

אפוד וכן משמע צירושלמי דפאה

דמייתי האי עובדא דדמא בן נמינא

גבי פעם אחת אצדה ישפה מצנינמן

והכי פריך הכא והא כתיב אבני

מלואים (ב) והדר ערביה ובאבני

מלואים מיהא דכתיב וי"ו לדרוש

בהו ויקחו ויניחא נמי מהיא דהיא דפרק

קמא דשבועות (דף י.) דכיון דכתיב

ושעיר צסוקות נימא דצההוא

׃ מרביה קרא ור"ס גרס והא ואבני

הדר ערביה וקאי אההוא דפרשת

ויקהל דכתיב קחו מאתכם תרומה

וכתיב ואבני שהם ואבני מלואים

הכל צווי"ן צלא שום הפסק:

ור"א יא חייש לרביעה והא תניא

אמרו לו וכו'. הוא מני

לאקשוי מההיא דוכן היה ר"א

פוסל צכל הקרצנות אלמא חייש

לרביעה אללא ניחא ליה לאמאי

מההיא מעשה דקיימי' עלה:

ונירחיש דלמא רביעה לאמה. הא

דלא פריך דלמא עלה

עול על אמה והיא ואמה שאלו עול

דא"כ לא אשכחן פרה שלא עלה

עול על אמה דתנן (פרה פ"ב מ"ד)

עלה עליה זכר פסולה: **ותנני** ע"ה

ר"א אוסר וכו'. לאו דוקא אלל

הפסולין קאי דהא אתנן פסול לגבי

המוצא ואמרין צמרובה (צ"ק סו.

ושס) דצין לצ"ש וצין לצ"ה ולדות

של אתנן מותרים ואין לומר דר"א

פליג עלייהו: ישרא"ל היו

משמרין לאמה משעה שנוצרה.

תימה לאכ נמי אמאי אינש כריכיס

לשמור דאליצא דר"א קיימינן דאית

ליה ׀ זה וזה גורס אסור וי"ל כיון

דטעמא דאמר נמי אינו אללא משוס

דבזיא מילתא כדאמרין צסוק תמורה

(דף ל:) **ומהאי** טעמא אמרי' דנרצעו

כשהן חולין מותרין דכיון דאשמתו לא

בזיא מילתא הכי נמי צנרצע האכ

לא מינכרל ולא בזיא מילתא:

ימרו

כולם גרים גרורים הם לעתיד לבא

ומאי קראה כי אז אהפוך אל

עמים שפה ברורה לקרוא כלם

בשם ה' מתקיף לה רב יוסף ודלמא

מעבודת כוכבים הוא דהדרי בהו א"ל

אביי לעברדו שכם אחד כתיב

מיתבי ⁵ויאמר משה גם אתה תתן

בידנו זבחים ועולות קודם מתן תורה

שאני ת"ש ⁶ויקח יתרו חתן משה

עולה וזבחים לאלהים יתרו נמי קודם

מתן תורה הוא ⁷הניחא למ"ד יתרו קודם

מתן תורה הוא אלא למ"ד יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו

יתרו